

F. t. l. vedr. planlægning

Til nr. 10

Planlægning for råstoffer blev før kommunalreformen varetaget i regionplanerne. Efter kommunalreformen foregår denne planlægning i en særskilt plan, råstofplanen, som regionen udarbejder i medfør af råstofloven. Forslaget skal sikre regionsrådet indsigelsesret over for kommuneplanforslag, der er i strid med råstofplanen. Dette skal ses i sammenhæng med råstoflovens § 5 a, stk. 5, hvorefter kommunalbestyrelserne er bundet af råstofplanen i deres planlægning og administration, og planlovens § 11, stk. 4, nr. 6, hvorefter kommuneplanen ikke må stride mod råstofplanen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter den gældende lovs § 36, stk. 1, nr. 7, er byggeri, der er fritaget for krav om byggetilladelse efter Bygningsreglement for småhuse, undtaget kravet om landzonetilladelse under forudsætning af, at det ikke medfører oprettelse af en ny bolig. Af bygningsreglementet for småhuse fremgik i øvrigt, at bygningerne skulle opføres i tilknytning til fritliggende eller sammenbyggede enfamiliehuse eller sommerhuse i områder, der er udlagt til sommerhusområder. Dette krav er ikke videreført i det nye Bygningsreglement.

Med ordet enfamiliehuse menes både fritliggende og sammenbyggede enfamiliehuse.

Det foreslås, at planlovens hidtidige mangeårige administrationspraksis præciseres ved, at de byggearbejder, der hidtil har været fritaget for krav om byggetilladelse i Bygningsreglement for småhuse, når de blev opført i tilknytning til eksisterende bebyggelse, fortsat bliver undtaget kravet om landzonetilladelse i planloven. Bygninger – omfattet af bestemmelsen – skal derfor opføres i tilknytning til og i en vis nærhed af eksisterende bebyggelse for at være undtaget kravet om landzonetilladelse.

Ved »eksisterende bebyggelse« forstås i overensstemmelse med planlovens mangeårige administrationspraksis primært det område, hvor ejendommens bebyggelse ligger samlet, eller det område hvorpå hovedparten af ejendommens bygninger ligger. Som udgangspunkt skal bygninger – ud fra landskabelige hensyn – placeres i tilknytning til den eksisterende bebyggelse, således at ejendommens bebyggelses- og færdselsarealer udgør en hensigtsmæssig helhed.

Ved opførelse af bygninger »i tilknytning til« forstås i overensstemmelse med planlovens mangeårige administrationspraksis opførelse inden for en afstand af indtil ca. 20 m fra bebyggelsen. Det er dog ikke ale-

ne afstanden, der afgør, om en bygning kan siges at ligge i tilknytning til den eksisterende bebyggelse. Det beror på en samlet vurdering af, om byggeriet naturligt opleves som havende tilknytning til den eksisterende bebyggelse, bl.a. henset til terrænforhold og landskabet i øvrigt.

De byggearbejder, der drejer sig om, er

- garager, carporte, udhuse, drivhuse, overdækkede terrasser og lignende bygninger på højst 50 m²,
- tilbygninger til garager, carporte, udhuse, drivhuse, overdækkede terrasser og lignende bygninger, når arealet efter tilbygningen højst er 50 m²,
- nedrivning af fritliggende og sammenbyggede enfamiliehuse samt sommerhuse i områder, der er udlagt til sommerhusområder,
- ombygning og andre forandringer i bygninger, hvis der ikke sker udvidelse af arealet eller en væsentlig anvendelsesændring,
- byggearbejder ved småbygninger på højst 10 m²,
- byggearbejder ved åbne svømmebassiner, havepejse, hegsmure og terrasser,
- satellitantenner og CE-mærkede tagantenner, og
- byggearbejder ved campinghytter og kolonihavehuse.

I den foreslåede lovtekst dækker ordet »opførelse« over både opførelse og tilbygning.

Til nr. 12

Det foreslås at ophæve adgangen til at foretage ekspropriation til byudvikling på en baggrund af en kommuneplan. Herefter vil det alene være muligt for kommunalbestyrelsen at ekspropriere til virkeliggørelse af en detaljeret lokalplan, når det er nødvendigt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

I forhold til krav om kommunens overtagelse efter planlovens §§ 48 og 49, er det taksationsmyndighederne, der afgør spørgsmål om berettigelsen af krav og erstatningsfastsættelsen, jf. planlovens § 50, stk. 1. For spørgsmål om berettigelsen af krav om kommunens overtagelse efter planlovens § 47 A gælder imidlertid, at disse behandles af Naturklagenævnet. Til gengæld er det taksationsmyndighederne, der tager stilling til tvister om erstatningens størrelse ved krav om overtagelse efter § 47 A.

Det foreslås derfor at overdrage kompetencen til at træffe beslutning om berettigelsen af krav om kommunernes overtagelse efter § 47 A til taksationsmyndighederne.